

ข่าวจาก หนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ

ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ.2566

คอลัมน์หน้ามองฟ้า เท้าเหยงดิน : ไทยวาโมเดล (2)

มาว่ากันต่อถึง นวัตกรรม “ไทยวาโมเดล” ของ บ. ไทยวา จำกัด (มหาชน) เพื่อให้อุตสาหกรรมมันสำปะหลังมีความยั่งยืน อันประกอบไปเสาสหลักใน 3 ด้าน...เมื่อวานบอกไปแล้ว ถึงเสาสหลักแรก การดูแลดินด้วยปุ๋ยชีวภาพ TWS เพื่อบำรุงฟื้นฟูดิน อีกเสาสหลักที่จะช่วยให้เกิดความยั่งยืนในอุตสาหกรรมมันสำปะหลัง นวัตกรรมพลาสติกคลุมดินย่อยสลายได้ ด้วยพลาสติกคลุมดิน ROSECO นวัตกรรมนี้ไม่เพียงช่วยลดการใช้สารเคมีเพื่อกำจัดวัชพืช แต่ยังช่วยกักเก็บความชื้นในดิน ตอบโจทย์ปัญหาฝนทิ้งช่วงที่เกษตรกรไทยกำลังประสบอยู่ อีกทั้งยังช่วยเพิ่มผลผลิตมันสำปะหลังได้อย่างมีนัยสำคัญ เพราะเมื่อสิ้นฤดูเพาะปลูกยังสามารถไถกลบฟิล์มชีวภาพชนิดนี้ หลังการเก็บเกี่ยวผลผลิต ฟิล์มที่ถูกไถกลับก็จะย่อยสลายและกลายเป็นปุ๋ยในดิน ที่มีประโยชน์ต่อจุลินทรีย์ แนวทางนี้ไม่เพียงสะดวกสำหรับเกษตรกร แต่ยังช่วยบำรุงดิน และลดผลกระทบจากการใช้สารเคมีอีกด้วย

นอกจากนี้ยังมี ธนาकारท่อนพันธุ์มันสำปะหลังปลอดโรค โดยไทยวาประสบความสำเร็จในการเพิ่มจำนวนท่อนพันธุ์มันสำปะหลัง โดยใช้นวัตกรรมและองค์ความรู้จากโครงการโรงเรือนกระจก เพื่อการขยายท่อนพันธุ์มันสำปะหลังแบบเร่งด่วน โดยได้รับความร่วมมือจากสถาบันพัฒนา มันสำปะหลังแห่งประเทศไทย หรือ TTDI ทำให้สามารถเพิ่มจำนวนท่อนพันธุ์มันสำปะหลังได้อย่างรวดเร็ว จากเดิมที่เพาะได้ครั้งละ 4-5 ท่อน เป็น 20 ท่อน

ปัจจุบันไทยวามีโรงเรือนในประเทศไทยทั้งหมด 10 แห่ง ใน 3 จังหวัด ได้แก่ ระยอง กาฬสินธุ์ และตาก ที่ตั้งอยู่ใกล้กับแหล่งเพาะปลูกที่สำคัญของบริษัท สามารถจัดหาท่อนพันธุ์มันสำปะหลังคุณภาพสูง ให้กับเกษตรกรในเครือข่ายได้อย่างต่อเนื่อง ล่าสุดไทยวายังสร้างโรงเรือนกระจกใน อ.กุยบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์ ที่ห่างไกลจากไร่มันสำปะหลังแหล่งอื่นๆ เพื่อให้มั่นใจว่าบริษัทจะมีต้นพันธุ์ที่ปลอดโรคแจกจ่ายให้กับเกษตรกรในเครือข่ายได้ตลอดทั้งปี

ข่าวจาก หนังสือพิมพ์ แนวหน้า

ฉบับวันพุธที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ.2566

เกษตรกรไทยต้องปรับตัว เหตุญี่ปุ่นบังคับติดฉลากลดโลกร้อน

นายพูนพงษ์ นัยนาภากรณ์ ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า (สนค.) กระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยว่า สนค.ได้ติดตามสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตร รวมทั้งนโยบายและมาตรการที่เกี่ยวข้อง พบว่า ญี่ปุ่นกำลังดำเนินโครงการนำร่องติดฉลากลดก๊าซเรือนกระจกในสินค้าเกษตรกลุ่มผักและผลไม้สดเพื่อสื่อสารความพยายามลดก๊าซเรือนกระจกของ

เกษตรกรและผู้ผลิตไปยังผู้บริโภคโดยคาดว่าจะใช้ระบบการติดตามลดก๊าซเรือนกระจกในสินค้าเกษตรอย่างเป็นทางการในช่วงเดือนเมษายน 2567 รวมทั้งจะขยายกลุ่มสินค้าให้ครอบคลุมกลุ่มปศุสัตว์ ได้แก่ โคเนื้อ โคเนื้อและสุกร ด้วย ทั้งนี้การดำเนินการข้างต้น เป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ระบบอาหารยั่งยืน (Strategy for Sustainable Food Systems) หรือ “ยุทธศาสตร์ MIDORI” (MIDORI ภาษาญี่ปุ่น แปลว่า สีเขียว) ของกระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมง ประเทศญี่ปุ่น (Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries :MAFF) ที่ออกมาเมื่อช่วงเดือนพฤษภาคม 2564 โดยการส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความยั่งยืน เป็นหนึ่งในเป้าหมายของยุทธศาสตร์ดังกล่าว

สำหรับการติดตามลดก๊าซเรือนกระจกในสินค้าเกษตรกลุ่มผักและผลไม้สด ครอบคลุมสินค้า 23 รายการ ได้แก่ ข้าว มะเขือเทศ มะเขือเทศ เซอร์รี่แตงกวา มะเขือยาว ผักโขม ต้นหอม หัวหอม ผักกาดขาวปลีกะหล่ำปลี ผักกาดหอม หัวไชเท้าแครอท หน่อไม้ฝรั่ง แอปเปิ้ลส้มแมนดาริน องุ่น ลูกแพร์ญี่ปุ่น ลูกพีช สตรอว์เบอร์รี่ มันฝรั่ง มันเทศ และชา ปัจจุบันมีร้านค้าทั้งร้านค้าปลีกและร้านอาหารเข้าร่วมโครงการทั่วประเทศ จำนวน 271 แห่ง (ข้อมูล ณ กันยายน 2566)

“ปัจจุบันตลาดคู่ค้าที่สำคัญของไทยกำลังให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น ญี่ปุ่น ให้เกษตรกรเข้าร่วมโครงการลดก๊าซเรือนกระจกโดยมีร้านค้าที่เข้าร่วมโครงการเป็นตลาดรองรับสินค้าที่มีฉลากลดก๊าซเรือนกระจกเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับพฤติกรรมผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมและสร้างความตระหนักต่อการเลือกซื้อสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ดังนั้น เกษตรกรและผู้ประกอบการที่ผลิตสินค้าเกษตรส่งออกสำคัญ จึงควรปรับปรุงการเพาะปลูกและกระบวนการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยควรเริ่มเก็บข้อมูลการเพาะปลูกเพื่อคำนวณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและขอรับรองฉลากคาร์บอนฟุตพริ้นท์เพื่อเป็นข้อมูลให้กับตลาดคู่ค้าที่สำคัญและต้องการสินค้าเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

สำหรับปี 2566 ช่วง 9 เดือนแรก (มกราคม -กันยายน) ไทยส่งออกสินค้าไปญี่ปุ่น รวมมูลค่า 18,856.94 ล้านเหรียญสหรัฐ (643,053.3 ล้านบาท) ขยายตัวร้อยละ 0.1 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยสินค้ากลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร มีมูลค่ารวม 3,685.79 ล้านเหรียญสหรัฐ (125,765.4 ล้านบาท)หดตัวร้อยละ 7.1 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 20 ของมูลค่าการส่งออกสินค้าไปญี่ปุ่นทั้งหมด สินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรส่งออกไปญี่ปุ่นที่มีมูลค่าส่งออกสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ (1) ไก่แปรรูป มีมูลค่าส่งออก 1,023.78 ล้านเหรียญสหรัฐ (34,937.0 ล้านบาท)(2) อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป 504.03 ล้านเหรียญสหรัฐ (17,195.2 ล้านบาท) และ (3) ไก่สดแช่เย็นแช่แข็ง 321.88 ล้านเหรียญสหรัฐ (10,987.9 ล้านบาท) ส่วนสินค้าผักสด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง มีมูลค่าส่งออกรวม 70.12 ล้านเหรียญสหรัฐ (2,390.3 ล้านบาท) และผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง 17.20 ล้านเหรียญสหรัฐ (587.2 ล้านบาท)

คอลัมน์รายงานพิเศษ : เดินหน้า‘คลองไทย’ รัฐต้องอย่าปล่อยให้เสียโอกาสทางเศรษฐกิจ

“คลองไทย” หรือชื่อเดิมคือ “คอคอดกระ” หมายถึงการขุดคลองขนาดใหญ่เชื่อมทะเล 2 ฝั่ง คืออ่าวไทยและอันดามัน เพื่อย่นระยะเวลาเดินทางของเรือจากเดิมที่ต้องไปอ้อมผ่านช่องแคบมะละกา ถูกพุดถึงมาอย่างยาวนาน ตั้งแต่ประวัติศาสตร์สมัยกรุงศรีอยุธยา แต่ยังไม่เคยมีการดำเนินการใดๆ ไปมากกว่านั้นมาจนถึงปัจจุบัน เพราะทุกครั้งที่รัฐบาลไทยหยิบยก

โครงการนี้ขึ้นมาพิจารณา ก็จะมีข้อถกเถียงอยู่ทุกครั้ง ระหว่างฝ่ายสนับสนุนที่เชื่อว่าคลองไทยหรือคอคอดกระจะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจไทยได้อีกมากจากการเป็นเส้นทางสัญจรหลักของเรือขนส่งสินค้าจากทั่วโลก กับฝ่ายคัดค้านที่กังวลผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและปัญหาความมั่นคง แม้กระทั่งในฝ่ายที่สนับสนุน ในช่วงแรกๆ ก็ยังมีข้อถกเถียงกันว่าจะขุดบริเวณไหนดี โดยมี 4 เส้นทางที่มีความเป็นไปได้ คือ

1. เส้นทาง “ชุมพร-ระนอง” หรือเรียกว่า “2A” เชื่อมระหว่าง จ.ชุมพร (ฝั่งอ่าวไทย) กับ จ.ระนอง (ฝั่งอันดามัน) เส้นทางนี้เป็นเส้นทางแรกที่รัฐบาลไทยให้ความสนใจ เนื่องจากมีระยะทางสั้นที่สุดเพียง 90 กิโลเมตรแต่เหตุที่ไม่ได้เริ่มดำเนินการ เนื่องจากมีข้อจำกัดในการพัฒนาพื้นที่ใกล้เคียงในฐานะเขตเศรษฐกิจพิเศษเนื่องจากภูมิประเทศเป็นภูเขาและช่องเขา อีกทั้งอยู่ใกล้ชายแดนมากเกินไป ประเทศเพื่อนบ้านอาจได้ประโยชน์โดยไม่ต้องลงทุน

2. เส้นทาง “สงขลา-สตูล” หรือเรียกว่า “5A” เชื่อมระหว่าง จ.สงขลา (ฝั่งอ่าวไทย) กับ จ.สตูล (ฝั่งอันดามัน) ระยะทางประมาณ 100 กิโลเมตร เส้นทางนี้ดีกว่าเส้นทาง 2A เพราะอยู่ในเส้นทางเดินเรือสากล ระดับน้ำทะเล 2 ฝั่งห่างกันเพียง 0.5 เมตร(เส้นทาง 2A ห่าง 2-3 เมตร) อีกทั้งไม่ต้องตัดผ่านภูเขาเพราะอยู่ตามแนวช่องเขา แต่มีข้อกังวลเช่นเดียวกับเส้นทาง 2A คืออยู่ใกล้ชายแดนมากเกินไป ประเทศเพื่อนบ้านอาจได้ประโยชน์โดยไม่ต้องลงทุน รวมถึงอาจมีผลกระทบต่อความมั่นคง กรณีเหตุความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (ปัตตานี-ยะลา-นราธิวาส)

3. เส้นทาง “สงขลา-ตรัง” หรือเรียกว่า “7A” เชื่อมระหว่าง จ.สงขลา(ฝั่งอ่าวไทย) กับ จ.ตรัง (ฝั่งอันดามัน) ระยะทาง 110 กิโลเมตร ข้อดีคือมีพื้นดินที่ต้องขุดเพียง 60 กิโลเมตร เชื่อมกับลำน้ำธรรมชาติที่ อ.กันตัง จ.ตรัง และทะเลสาบสงขลา แต่เส้นทางนี้ถูกคัดค้านอย่างมากด้วยผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตชุมชนในพื้นที่ เนื่องจากใช้เส้นทางร่วมกับแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น ใน อ.กันตัง และ อ.ย่านตาขาว จ.ตรัง และพื้นที่ทะเลสาบสงขลา อาจต้องใช้งบประมาณมากในการชดเชยเยียวยา อีกทั้งพื้นที่แคบ มีข้อจำกัดในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ

4.เส้นทาง “สงขลา-พัทลุง-นครศรีธรรมราช-ตรัง-กระบี่” หรือเรียกว่า“9A” เชื่อมระหว่าง จ.สงขลา (ฝั่งอ่าวไทย) กับจ.กระบี่ (ฝั่งอันดามัน) แม้ระยะทางจะยาวที่สุดใน 4 เส้นทาง คือ 135 กิโลเมตร แต่เป็นพื้นที่ที่มีความเป็นไปได้มากที่สุดใน การดำเนินโครงการ เพราะบริเวณที่แนวคลองตัดผ่านมีชุมชนอยู่จำนวนน้อย จึงใช้งบประมาณในการเยียวยาผลกระทบน้อยกว่า รวมถึงมีเสียงสนับสนุนจากประชาชนในพื้นที่แนวคลองมากกว่าเส้นทางอื่นๆ อีกทั้งมีศักยภาพในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ และไม่ได้อยู่ใกล้กับชายแดนประเทศเพื่อนบ้านมากเกินไป

เส้นทางคลองไทย 9A มีการศึกษาโดยรัฐบาลและรัฐสภาในช่วงปี 2544-2548 ก่อนจะกลับมาได้รับความสนใจอีกครั้งในปี 2563 เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเมื่อวันที่ 16 ม.ค. 2563 ให้ตั้งคณะกรรมการ (กมธ.) วิสามัญพิจารณาศึกษาการขุดคลองไทยและการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ จากญัตติที่เสนอมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) ทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านในเวลานั้น

พล.ต.ทรงกลด ทิพย์รัตน์ ประธาน กมธ. วิสามัญพิจารณาศึกษาการขุดคลองไทยและการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ สภาผู้แทนราษฎร เคยให้สัมภาษณ์กับทางสถานีโทรทัศน์ TNN เมื่อวันที่ 1 ส.ค.2563 ยืนยันว่า ประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ต้องการให้ดำเนินโครงการคลองไทย หลายคนบอกว่าอยากให้เร่งดำเนินการให้เสร็จโดยเร็วเสียด้วยซ้ำไป ขณะที่ประเด็นความมั่นคงซึ่งในอดีตมีข้อกังวลกันมาก ปัจจุบัน(ปี 2563) ก็ไม่มีปัญหาอะไร เช่นเดียวกับประเด็นสิ่งแวดล้อมแน่นอนโครงการพัฒนาขนาดใหญ่อย่างไรก็มีผลกระทบ แต่ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่สามารถแก้ไขได้ หากเริ่มดำเนินโครงการก่อสร้างจะใช้เวลาประมาณ 3 ปี เพราะวิศวกรไทยมีความพร้อม บวกกับข้อมูลจากกรมอุทกศาสตร์ กองทัพเรือ ระบุว่า ระดับน้ำ 2 ฝั่ง คืออ่าวไทยกับทะเลอันดามัน ระดับน้ำทะเลปานกลาง มีความสูงต่างกันไม่เกิน 60 เซนติเมตร จึงไม่มีปัญหาน้ำทะเลไหลจากฝั่งหนึ่งไปอีกฝั่งหนึ่ง และหากดูจากแผนที่โลก จริงๆ เลทั้ง 2 ฝั่งคือทะเลเดียวกัน โดยมีจุดเชื่อมที่ช่องแคบมะละกา

ทั้งนี้ แนวทางการดำเนินโครงการจะเป็นการไปชักชวนต่างชาติรวมถึงนักลงทุนชาวไทยให้มาร่วมลงทุน ซึ่งหากโครงการแล้วเสร็จได้จริง มีการประเมินทางวิชาการว่าจะสามารถสร้างผลประโยชน์คิดเป็นเม็ดเงินไม่ต่ำกว่า 4 ล้านล้านบาทต่อปี โดยเฉพาะหากพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ควบคู่กันไปด้วย ผลประโยชน์จะเพิ่มขึ้นเป็นถึง 10 ล้านล้านบาทต่อปี ซึ่งระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ หรือที่เรียกกันว่า “เขตเศรษฐกิจพิเศษขวานทอง(GASEZ : Golden Axe SpecialEconomic Zone)” นั้น มีคำอธิบายจาก พิเชษฐ เชื้อเมืองพาน รองประธาน กมธ.วิสามัญพิจารณาศึกษาการขุดคลองไทยฯ เมื่อวันที่ 20 ก.ค. 2563 ขณะเข้าร่วมสัมมนาจับพียงความคิดเห็นเรื่องโครงการขุดคลองไทยเพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าโลก แหล่งอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวระดับโลก และการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ ว่า เศรษฐกิจขวานทองจะต้องเป็นแกนของโลกและระดับโลก คือ เปรียบเทียบกับเกาะไหหลำ ประเทศจีน กล่าวคือ ใน 5 จังหวัดภาคใต้ที่จะเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษขวานทอง เท่ากับเกาะไหหลำ แต่ไทยยังมีพื้นที่ที่เป็นไข่มุก 8,100 ตารางกิโลเมตร กว้าง 60 คูณ 185 กิโลเมตรอันนี้จะศูนย์กลางของเศรษฐกิจพิเศษ คือ เป็นแนวคลองนี้คือขอบเขตที่วางไว้ ส่วนธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมที่เป็นไข่มุกของไทย ตรงไข่มุกนี้จะ เป็นอุตสาหกรรมสะอาด คือ อุตสาหกรรมการเงิน ศูนย์การศึกษา ซึ่งจะไม่มีมลพิษ โดยจะวาง

โซนนิ่งของอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น อุตสาหกรรมปิโตรเคมี อุตสาหกรรมท่อเรือ จะอยู่ฝั่งทะเลอ่าวไทยด้านจังหวัดสงขลา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะอยู่ฝั่งทะเลอันดามัน ช่วงกลางคลองจะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการเชื่อมคลองทั้ง 2 คลองคลองเล็กเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อการประมง ถือว่าใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งนี้ หากโครงการคลองไทยเกิดขึ้นได้จริง พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษของไทยจะได้เปรียบอย่างมาก

“รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการขุดคลองไทยและการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ สภาผู้แทนราษฎร” ซึ่งเผยแพร่เมื่อวันที่ 26 ส.ค. 2564 กล่าวถึงเขตเศรษฐกิจพิเศษขวานทอง ว่า จะเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษระดับโลกในพื้นที่ 5 จังหวัด ได้แก่ กระบี่ ตรัง พัทลุง นครศรีธรรมราชและสงขลา โดยจะมีการตรากฎหมายพิเศษขึ้นมา โดยเฉพาะการเวนคืนที่ดิน 8,100 ตารางกิโลเมตร เพื่อจัดระเบียบบริหารจัดการ เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจที่คุ้มค่าที่สุดโดยประชาชนที่ได้รับผลกระทบจะได้รับผลตอบแทน สวัสดิการและคุณภาพชีวิตที่ดีที่สุด

เขตเศรษฐกิจพิเศษขวานทอง (หรือเขตเศรษฐกิจขวานทองภาคใต้ : GASEZ) จะมีการขุดคลองตามแนวคลอง ตัวอย่างเช่น แนว 9A เพื่อให้เรือสินค้าจากทั่วโลกได้ผ่านประเทศไทย ในพื้นที่ของ GASEZ นี้คลองที่จะขุด มีสองคลอง คือ คลอง K9 และ K10 แต่ละคลองจะมีความยาว 135 กิโลเมตรความลึก 40 เมตร และความกว้าง 1 กิโลเมตรทั้ง 2 คลอง จะมีระยะห่างกัน 10 กิโลเมตร และตลอดตามแนวคลองทั้งสองคลองมีจุดเชื่อมระหว่างคลองจำนวน 2 จุดโดย แต่ละจุดจะมีความกว้าง 1 กิโลเมตร

นอกจากนี้ ยังมีคลองเล็กคู่ขนานด้านนอกของทั้งคลอง K9 และ K10 เป็นจำนวน 2 คลอง มีความยาว 135 กิโลเมตร ความกว้าง 200 เมตร และความลึก 25 เมตรโดยคลองเล็กจะใช้ประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยว การขนส่งเรือท่องเที่ยวและป้องกันปัญหาน้ำท่วมภาคใต้ มีจุดเชื่อมโยงกับ 2 คลองใหญ่ คลองเล็กจะห่างจากคลองใหญ่เป็นระยะทาง 2 กิโลเมตร โดยรวมแล้ว GASEZจะมีคลองใหญ่ 2 คลอง และคลองเล็ก 2 คลอง อีกทั้งจะมีอุโมงค์ลอด 12 อุโมงค์ให้รถและรถไฟผ่าน คลองใหญ่มีสะพานแขวน 2 จุด ซึ่งเป็นจุดชมเมืองที่สวยงามที่สุด

คลองเล็กมีสะพานคลองละ 5 สะพานเพื่อการคมนาคมและการท่องเที่ยว ทั้งคลองใหญ่และคลองเล็ก จะมีท่าเทียบเรือท่าจอดเรือท่องเที่ยวตลอดแนว 4 คลองตามความเหมาะสม เพื่อเป็นท่าเทียบเรือพาณิชย์และเรือสำราญที่เดินทางมาจากทั่วโลก การมีคลอง K9 และ K10 ใช้เป็นเส้นทางเดินเรือไป-กลับ ระหว่างอ่าวไทย-ทะเลอันดามัน ทำให้เส้นทางเดินเรือมีความปลอดภัย ป้องกันอุบัติเหตุ และการมีจุดเชื่อมคลอง K9 และ K10 สามารถช่วยแก้ปัญหาการกลับเรือและเพื่อประโยชน์อื่นๆ เนื่องจากคลองมีความยาวมาก

“ดินซึ่งได้จากการขุดคลองยังสามารถใช้ประโยชน์ได้หลายอย่าง” เช่น 1.นำไปถมชายหาดอ่าวไทยที่ถูกน้ำทะเลกัดเซาะหายไปหลายกิโลเมตร ตั้งแต่ จ.สมุทรปราการ จ.ประจวบคีรีขันธ์ จนถึง จ.สงขลา 2.นำไปทำเกาะเทียม ปากคลองด้านอ่าวไทยเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ เช่น เกาะสถานบันเทิงครบวงจร เกาะนกนางแอ่นเพื่อการท่องเที่ยว เกาะอุตสาหกรรมท่อเรือ โรงกลั่นน้ำมัน-ปิโตรเคมี โกดังเก็บสินค้า ท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้า 3.เกาะเพื่อเชิดชูสถาบันชาติ ศาสนาและสถาบันพระมหากษัตริย์ เป็นเกาะใหญ่อยู่กลางอ่าวไทยขนาด 20 ตารางกิโลเมตร

และ 4.เกาะทางด้านการทหารและความมั่นคง อุตสาหกรรมส่งดาวเทียมสู่อวกาศ อีกทั้งการเกิดขึ้นของเขตเศรษฐกิจพิเศษชวาบอง จะนำมาซึ่งโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้าพลังงานสะอาด รถไฟทางคู่และความเร็วสูง เชื่อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม 1,000 กิโลเมตร โครงข่ายใยแก้วมมและถนนเชื่อมโยง 1,000 กิโลเมตร

ล่าสุดเมื่อวันที่ 9 พ.ย. 2566 สมาคมคลองไทยเพื่อการศึกษาและพัฒนา สาขา 5 จังหวัดภาคใต้ เดินทางไปที่อาคารรัฐสภา เข้าพบกับ นายครุमानิตย์ สังข์พุ่ม ประธาน กมธ.การคมนาคม สภาผู้แทนราษฎร เพื่อยื่นหนังสือเรียกร้องให้ให้มีการจัดตั้งคณะอนุ กมธ.พิจารณาศึกษาโครงการขุดคลองไทยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางน้ำ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ถูกต้อง เทียบตรง อันจะนำไปสู่การตัดสินใจของรัฐบาลในการดำเนินการต่อไป

ในวันนี้ที่รัฐบาลภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรี เศรษฐา ทวีสิน กำลังผลักดันนโยบายแจกเงินดิจิทัล 1 หมื่นบาทซึ่งต้องใช้งบประมาณราว 5 แสนล้านบาทกำลังถูกตั้งคำถามถึงความจำเป็นและความคุ้มค่าในการกระตุ้นเศรษฐกิจก็อยากให้เห็นมาพิจารณาโครงการคลองไทยกันบ้าง เพราะนี่คือ “โอกาสทางเศรษฐกิจ” ที่จะสร้างการเติบโตในระยะยาว!!!

ข่าวจาก หนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ.2566

คอลัมน์หน้ามองฟ้า เท้าเหยงดิน : ไทยวาโมเดล (1)

ช่วง 20 ปีที่ผ่านมา ไทยเป็นผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังเป็นอันดับหนึ่งของโลก มีมูลค่าการส่งออกประมาณปีละ 93,000 ล้านบาท เนื่องจากความต้องการมันสำปะหลังทั่วโลกเพิ่มขึ้นทุกปี เพื่อนำไปผลิตอาหาร พลังงานชีวภาพ และไบโอพลาสติก แต่ปัจจุบันอุตสาหกรรมมันสำปะหลังไทย กำลังประสบปัญหาการผลิตไม่เพียงพอต่อความต้องการ อีกทั้งยังขาดเสถียรภาพ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ทำให้เกิดภาวะฝนทิ้งช่วง ประกอบกับการระบาดของไวรัสโควิดในมันสำปะหลัง ส่งผลให้เกษตรกรขาดแคลนต้นทุนปุ๋ยตลอดโรค ซ้ำเติมให้ปัญหารุนแรงมากยิ่งขึ้นอีก

บ.ไทยวา จำกัด (มหาชน) ดำเนินธุรกิจด้านเกษตรและอาหารมากกว่า 75 ปี เล็งเห็นถึงปัญหานี้ จึงเร่งพัฒนานวัตกรรมและความยั่งยืน ตั้งแต่แหล่งผลิตจนถึงมือผู้บริโภค ด้วยวิสัยทัศน์ Innovation and Sustainability from Farm to Shelf เพื่อร่วมแก้ไขปัญหา จนเกิดเป็น ‘ไทยวาโมเดล’ บูรณาการนวัตกรรม และแนวทางการเพาะปลูกที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เพื่อให้อุตสาหกรรมมันสำปะหลังในประเทศ มีความยั่งยืน และสร้างผลผลิตและรายได้ที่ดีให้กับเกษตรกรต่อไป โดยมุ่งเน้นไปที่การจัดการดินที่ยั่งยืนและการทำการเกษตรอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ประกอบด้วยเสาหลักใน 3 ด้าน ได้แก่

การดูแลดินด้วยปุ๋ยชีวภาพ TWS ที่คิดค้นขึ้น เพื่อบำรุงและฟื้นฟูดิน ประกอบด้วย จุลินทรีย์ 8 ชนิด ที่มีบทบาทสำคัญในการย่อยอินทรีย์วัตถุให้กลายเป็นสารอาหาร ช่วยตรึง ไนโตรเจนในอากาศลงสู่ดิน และช่วยสร้างสารอาหารที่จำเป็น เช่น ฟอสฟอรัส และโปแตสเซียม เกษตรกรสามารถผลิตปุ๋ยชีวภาพ TWS ได้เอง โดยใช้ของเหลือทิ้งจากการเกษตรได้อย่าง หลากหลาย เช่น ใบมันสำปะหลัง จึงทำได้ง่าย ช่วยลดต้นทุน แต่ให้ผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพ และ ส่งเสริมการเจริญเติบโตให้กับพืช

๙๖-๙๗-๙๘

ข่าวจาก หนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ

ฉบับวันอังคารที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ.2566

คอลัมน์ หน้ามองฟ้า เท้าหยั่งดิน : เอลนีโญออกฤทธิ์ กระทบสินค้าเกษตรหลายชนิด

นางธัญธิตา บุญญมณีกุล รองเลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (สศก.) เผยถึงผลการประชุมคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพข้อมูลปริมาณการผลิตสินค้าเกษตร พบว่า ผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญในปีนี้มีหลายชนิดมีแนวโน้มลดลง สาเหตุมาจากปรากฏการณ์เอลนีโญ

ข้าวนาปี คาดว่าเนื้อที่เพาะปลูกทั้งประเทศ 61.928 ล้านไร่ ลดลงจากปีที่แล้วร้อยละ 1.45 และผลผลิตต่อเนื้อที่เพาะปลูกทั้งประเทศ 413 กิโลกรัมต่อไร่ ลดลงร้อยละ 2.82 โดยผลผลิตรวมทั้งประเทศ 25.569 ล้านตันข้าวเปลือกลดลง ร้อยละ 4.28

ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ คาดว่าเนื้อที่เพาะปลูกทั้งประเทศ 6.844 ล้านไร่ เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วร้อยละ 5.72 และผลผลิตต่อเนื้อที่เก็บเกี่ยวทั้งประเทศ 723 กิโลกรัมต่อไร่ ลดลงร้อยละ 1.90 ผลผลิตรวมทั้งประเทศ 4.892 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.84 เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของเนื้อที่เพาะปลูก จากการที่เกษตรกรปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์แทนมันสำปะหลังโรงงานและอ้อยโรงงาน

มันสำปะหลังโรงงาน คาดว่าเนื้อที่เก็บเกี่ยวทั้งประเทศ 9.049 ล้านไร่ ลดลงจากปีที่แล้ว ร้อยละ 3.22 และผลผลิตต่อเนื้อที่เก็บเกี่ยว 3,088 กิโลกรัมต่อไร่ ลดลงจากปีที่แล้วร้อยละ 6.05 ผลผลิตรวมทั้งประเทศ 27.941 ล้านตัน ลดลงร้อยละ 9.08

สับปะรดปัตตาเวีย คาดว่าเนื้อที่เก็บเกี่ยว 351,841 ไร่ ลดลงจากปีที่แล้วร้อยละ 21.28 และผลผลิตต่อเนื้อที่เก็บเกี่ยว 3,690 กิโลกรัมต่อไร่ ลดลงจากปีที่แล้วร้อยละ 3.78 ผลผลิตรวมทั้งประเทศ 1.298 ล้านตัน ลดลงร้อยละ 24.27

ปาล์มน้ำมัน คาดว่าเนื้อที่ให้ผลรวมทั้งประเทศ 6.248 ล้านไร่ เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วร้อยละ 1.85 ส่วนผลผลิตต่อเนื้อที่ให้ผลทั้งประเทศ 2,912 กิโลกรัมต่อไร่ ลดลงร้อยละ 3.89 ผลผลิตรวมทั้งประเทศ 18.197 ล้านตัน ลดลงร้อยละ 2.10

ยางพารา คาดว่าเนื้อที่กรี๊ดได้ 22.082 ล้านไร่ เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วร้อยละ 0.24 และผลผลิตต่อเนื้อที่กรี๊ดได้ 213 กิโลกรัมต่อไร่ ลดลงจากปีที่แล้วร้อยละ 1.84 ผลผลิตรวมทั้งประเทศ 4.707 ล้านตัน ลดลงร้อยละ 1.64

กาแพ คาดว่าเนื้อที่ให้ผล 189,644 ไร่ ลดลงจากปีที่แล้วร้อยละ 7.13 และผลผลิตต่อเนื้อที่ให้ผล 78 กิโลกรัมต่อไร่ ลดลงจากปีที่แล้ว ร้อยละ 3.70 โดยผลผลิตรวมทั้งประเทศ 14,713 ตัน ลดลงร้อยละ 11.23

มะพร้าวผลแก่ คาดว่าเนื้อที่ให้ผล 834,471 ไร่ เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว ร้อยละ 2.37 และผลผลิตต่อเนื้อที่ให้ผล 808 ผลต่อไร่ ลดลงจากปีที่แล้ว ร้อยละ 2.65 ผลผลิตรวมทั้งประเทศ 673.845 ล้านผล ลดลงร้อยละ 0.37

ปลานิล เนื้อที่เลี้ยงรวมทั้งประเทศ 533,066 ไร่ ลดลงจากปีที่แล้วร้อยละ 1.59 ส่วนผลผลิตต่อไร่ต่อปี 481 กิโลกรัมต่อไร่ ลดลงจากปีที่แล้วร้อยละ 3.22 ปริมาณการผลิตรวมทั้งประเทศ 256,484 ตัน ลดลงร้อยละ 4.79

ปลาอุก ปี 2566 เนื้อที่เลี้ยงรวมทั้งประเทศ 78,831 ไร่ ลดลงจากปีที่แล้วร้อยละ 1.51 ส่วนผลผลิตต่อไร่ต่อปี 1,136 กิโลกรัมต่อไร่ ลดลงจากปีที่แล้วร้อยละ 2.91 ปริมาณการผลิตรวมทั้งประเทศ 89,525 ตัน ลดลงร้อยละ 4.36

ข่าวจาก หนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ

ฉบับวันจันทร์ที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ.2566

คอลัมน์ หน้ามองฟ้า เท้าหยั่งดิน : แนวโน้มยาง Q4 ปรับตัวสูงขึ้น

ฝ่ายเศรษฐกิจภายใน การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) วิเคราะห์สถานการณ์ยาง สมาคมประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติ (ANRPC) คาดการณ์ว่า ผลผลิตยางธรรมชาติทั่วโลกปี 2566 จะเพิ่มขึ้น 2.0% น้อยกว่าคาดการณ์เดิมที่ 2.5% เป็นผลจากปรากฏการณ์เอลนีโญที่ส่งผลกระทบต่อประเทศผู้ผลิตรายสำคัญ ทำให้เก็บเกี่ยวผลผลิตได้น้อยลง และเวียดนามขาดแคลนแรงงานกรีดยาง ส่วนมาเลเซียและอินโดนีเซียมีการโค่นยางเพื่อปลูกปาล์มมากขึ้น

ขณะที่คาดการณ์ความต้องการใช้ยางโลกเพิ่มขึ้น 0.17% เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า เนื่องจากยอดขายรถยนต์ที่ขยายตัวในประเทศผู้ผลิตยางรายใหญ่อย่างจีนและอินเดีย โดยเฉพาะรถยนต์ EV ของจีนที่เติบโตอย่างมาก IMF จึงคาดการณ์ว่าผลผลิต ภัณฑมูลรวมภายในประเทศ (GDP) ของจีนและอินเดียจะเพิ่ม 5.6% และ 6.3% ตามลำดับ นอกจากนี้ความต้องการใช้ยางโลกมากกว่า

ผลผลิตยางที่ 0.678 ล้านตัน คิดเป็น 4.4% ส่งผลให้เกิด Over Demand ในอุตสาหกรรมยางโลก เป็นปัจจัยบวกต่อราคายาง

สำหรับการส่งออกยางโลกในเดือน ม.ค.-ก.ค.66 ประเทศสมาชิก ANRPC ส่งออกลดลง 3.5% เมื่อเทียบกับปีก่อน แต่ไทยยังคงรักษา Market Share ได้ที่ 43% คาดว่าในไตรมาส 4 ปริมาณส่งออกยางธรรมชาติจะอยู่ที่ 1,125,945 ตัน เพิ่มขึ้น 0.48% เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากประเทศคู่ค้ามีแนวโน้มเศรษฐกิจดีขึ้น

ด้านตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจประเทศผู้ใช้อย่าง ดัชนี PMI ภาคการผลิตเดือน ก.ย. ของสหรัฐฯ จีน ยูโรโซน อยู่ที่ระดับ 49.0 50.20 และ 43.4 ตามลำดับ ขยายตัวมากกว่าเดือน ส.ค. แม้ว่า PMI ของสหรัฐฯ จะอยู่ต่ำกว่าระดับ 50.0 แต่มีทิศทางขยายตัวอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ GDP ไตรมาส 3 ของสหรัฐฯ จีน และยูโรโซน ขยายตัวที่ 5% 4.9% และ 0.1% ตามลำดับ ประกอบกับการผลิตรถยนต์โลกเดือน เม.ย.-มิ.ย.66 ทั้ง Light Vehicle และ M/HCV เพิ่มขึ้น 12.3% และ 12.0% ตามลำดับ

จากปัจจัยบวกด้านผลผลิตยางที่น้อยกว่าคาดการณ์เดิม สวนทางกับความต้องการใช้ยางโลกที่เพิ่มสูงขึ้น เพราะประเทศผู้ใช้อย่างมีการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ จึงคาดว่าทิศทางราคายางไตรมาส 4/66 มีทิศทางปรับตัวสูงขึ้น

สช-เล-เต